

gaer, da har jeg faaet Frygt for, at mit tidligere Forslag om herved at benytte Communerne skulde falde for besværligt for disse, naar de skulde besørg de udenbyes Forretninger for hele den nye store Anstalt, og jeg har derfor maattet fravige denne Tanke. Derimod indeholder Lovforslaget Forslag om at benytte Postcontoirerne i deres Sted. Derved vil der være skabt Alle den Udgang til Anstalten, som jeg maa ansee for at være nødvendig, for at denne kan faae den Udbredelse, der maa siges at ligge i Hensigten med overhovedet at oprette en saadan Anstalt. Med, disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget til det ærede Thing's Belyllie.

Formanden: Exemplarer af det forelagte Lovforslag skulle blive omdeelte.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var: Anden Behandling af „Forslag til Lov angaaende Indløsningsen af forskjellige private Telegraphanlæg.“

(1ste Behandling findes i Landstingets Tidende Sp. 299 ff.)

Der var ikke stillet noget Ændringsforslag. Lovforslagets Indhold fattes under Forhandling.

Da Ingen begjærede Ordet, fattes Lovforslagets Indhold og dets Overgang til 3die Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 50 Stemmer.

Ændringsforslag til Sagens 3die Behandling indkaldtes til Fredag Middag Kl. 12.

Man gik derefter til den sidste paa Dagsordenen opførte Sag, som var: Første Behandling af: „Forslag til Lov om en Forandring i Forordningen for Danmarks angaaende det offentlige Rasse- og Regnskabsvæsen i Almindelighed af 8de Juli 1840, § 2.“

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1685—86).

Fischer: Jeg har ved Indbringelsen af det foreliggende Lovforslag udtalt mig saa ud-

førligt om de Grunde, der have bevæget mig til at forelægge det for det høie Thing, at jeg anseer det for rettest nu at afvente, hvad der fra anden Side maatte blive bemærket angaaende samme, inden jeg yttir mig yderligere.

Finansministeren: Ja, naar ingen Anden vil tage Ordet, maa jeg vel ansees for at være nærmest kaldet til at udtale mig om Sagen. Jeg vil da sige, at det unægtelig har forundret mig meget at see det private Initiativ benyttet til et Lovforslag, der forekommer mig nærmest at ligge for Regjeringens Initiativ, idet det deels omhandler en Sag, der griber dybt ind i Administrationen, og deels forudsætter et større Overblik over disse Forhold, end det forekommer mig, den ærede Forslagsstiller har havt til sin Raadighed. Dog jeg skal ikke opholde mig ved denne Side af Sagen, men strax gaae over til at omtale Lovforslagets Indhold, og da maa jeg desværre begynde med den Erklæring, at jeg ikke paa nogen Maade kan tiltræde det. Jeg skal gjøre den almindelige Bemærkning, at jeg i det Hele taget maa ansee det for lidet hensigtsmæssigt i en Materie af denne Bestaffenhed at drage et ganske enkelt Punkt frem og lade alt det Øvrige staae, og medens det er mit Overbeviisning, at der vel kan trænges til en Forandring i de herhenhørende Bestemmelser, saa troer jeg dog at kunne sige, at det ikke er paa det Punkt, som den ærede Forslagsstiller har gjort til Gjenstand for sit Forslag. Jeg kan hverken ansee dette Forslag for fornødent eller hensigtsmæssigt, og det af den Grund, at det forekommer mig, at Prioritetsobligationer — idetmindste i Reglen — mangle de Egenstaber, som man nødvendigvis maa forlange for at kunne modtage dem som Sikkerhed for Statens Oppebørster. For at et Depositum skal kunne modtages til Sikkerhed for Statens Oppebørster, maa jeg forlange, at det, om jeg saa tør sige, er liquid, at man af selve Documentet, dets formelle Nytteghed forudsat, kan hente al den Oplysning, som man behøver for at bedømme Sikkerhedens Værdi, og derhos, at det er reallibelt. Det er disse Egenstaber, som det forekommer